

CHARLAĆ (2) *vb impf*

charlać *a.* **charleć** (2).

praet 3 sg m charlął (2).

Sł stp brak, Cn: cherlam, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII oraz XVIII w.: cherlać.

Dłuższy czas lekko chorować, być osłabionym; diuturno licet non gravi morbo, teneri Cn (2) : także nie rozniemogł/ takżeć chárłał chárłał áżci poźzedł. RejZwierc 60.

Synonimy: chorować, niemoc.

KW